

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Reinthaller Rezső ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Kovács Elvira ügyvéd által képviselt **alperes** ellen balesetből származó vagyoni és nem vagyoni kár megtérítése iránti perében - mely perbe a dr. Nagy Péter jogtanácsos által képviselt alperesi beavatkozó beavatkozott - a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. június 11. napján kelt P.20.113/2008/24. számú ítélete ellen a felperes részéről 26., az alperesi beavatkozó részéről 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbezett részében részben megváltoztatja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 1.000.000 (egymillió) forintot.

Mellőzi az alperesi beavatkozónak a felperes részére megfizetendő elsőfokú perköltségben, valamint az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására feljegyzett kereseti illetékben való marasztalását.

Az alperes által a felperes részére 15 napon belül megfizetendő elsőfokú perköltség összegét 200.000 (kettőszázezer) forintra felemeli.

A felperes által az állam részére illetékügyi hatósági felhívásra fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 187.500 (egyszáznyolcvanhétezer-ötszáz) forintra leszállítja, az alperes által az állam javára ugyanilyen módon fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 226.000 (kettőszázhuszonhatezer) forintra felemeli.

Ezt meghaladóan az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 70.000 (hetvenezer) forint, az alperesi beavatkozó részére 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 202.560 (kettőszázkettőezer-ötszázhatvan) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, míg az alperes köteles az állam részére ugyanilyen módon megfizetni 60.000 (hatvanezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság az ítéletében a felperes keresetét elutasítva kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozót egyetemlegesen a felperes javára 170.000,- forint perköltség, a felperest az állam javára 247.500,- forint illeték, az alperest és az alperesi beavatkozót egyetemlegesen az állam javára 166.000,- forint feljegyzett illeték megfizetésére.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes által becsatolt dokumentumok alapján megállapította, hogy a felperes három hónapra vonatkozóan munkaszerződéssel rendelkezett egy németországi kertészeti cégnél, mely alapján 89 napra vonatkozóan összesen 753.027,52 forint jövedelemre tett volna szert. A felperes által csatolt iratokból az is megállapítható volt, hogy a munkáltató 6,36 euro-t vont le szállásköltség címén a jövedelméből. A peres felek között csak a szállásköltség volt vitatott. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy a munkaadó a szállásköltséget nem vonta le, a német adózás módjának igazolására semmilyen dokumentumot nem csatolt.

Rögzítette, hogy a felperes által csatolt iratokból megállapítható volt, hogy a felperes 2006. július 21-től 2006. augusztus 29-ig terjedő időszakban 87.500,- forint összegű táppénzben részesült, 2006. szeptember hónapban pedig magyarországi munkaviszonyából 156.000,- forint jövedelemre tett szert.

Fentiek alapján a felperes összes elmaradt munkabéréből levonta a szállásköltség, a táppénz és a felperes Magyarországon szerzett egy havi jövedelmének összegét és tekintettel arra, hogy az alperes a peres eljárás során megfizetett a felperes részére elmaradt munkabér címén 629.923,- forint összeget, így a felperest ezen címen további kártérítés nem illeti meg.

Kiemelte, hogy a felperes a be nem jelentett munkával kapcsolatban nem tudta hitelt érdemlő módon bizonyítani, hogy milyen összegű jövedelemre tett szert, a tanúvallomások nem voltak alkalmasak arra, hogy a munkavégzésből származó jövedelem pontos összege megállapítható legyen. Így a felperes kereseti kérelme a be nem jelentett munkával szerzett jövedelem vonatkozásában nem megalapozott.

Szintén nem tudta a felperes hitelt érdemlő módon igazolni azt sem, hogy a személygépjármű vásárlására kizárólag a baleset miatt lett volna szükség. A felperesnek a balesetet megelőzően is végeznie kellett irodai munkát, mert a családi kertészet nem olyan nagy, hogy őt is eltartsa. Az alperes a 9/A/1.sorszám alatt csatolt menetrend, valamint "A" és "A"-né tanúvallomása alapján a megyei bíróság azt állapította meg, hogy a felperes munkahelye és lakóhelye közötti tömegközlekedéssel egyáltalán nem oldható meg az utazás a felperes munkaidő beosztása mellett. Ily módon nem a baleset, hanem a munkahely elhelyezkedése miatt volt szükséges a személygépjármű vásárlása. A felperes a kereseti kérelmében egyébként is a gépjármű adásvételi szerződése alapján kiállított bizonylaton szereplő összegnél magasabb összeget tüntetett fel a keresetében a gépkocsi ellenértékéként, keresetét tehát e vonatkozásban sem látta megalapozottnak.

Vizsgálta a megyei bíróság a baleset következményeinek a felperesre gyakorolt pszichikai hatásait is. E körben megállapította, hogy a felperes sérülése - bár emiatt megváltozott az öltözködése - az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint enyhe fokúnak tekinthető.

Az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény szerint pedig a felperes pszichés állapotát rendkívül negatívan befolyásolta a partnerkapcsolatának és a munkahelyének egy időben történő elvesztése. A női szerep vállalásával kapcsolatban is jelentkeztek lelki problémák, a felperesben továbbá félelem alakult ki minden veszélyhelyzettel kapcsolatban, így szorongásos készenlétben él, ami megfosztja őt az élet örömeinek pozitív átélésétől. Megállapította a megyei bíróság, hogy a felperes a balesettel egy időben vesztette el a partnerkapcsolatát, azonban nem bizonyította azt, hogy a kapcsolat megszakadásának oka a baleset volt.

Így a felperest ért valamennyi hátrány együttes és egységes értékelése a következmények egészében való mérlegelése alapján értékelve az eset sajátosságait és a hasonló ügyekben megítélt kártérítési összegeket is, a megyei bíróság úgy foglalt állást, hogy a kereseti kérelemben meghatározott 4.800.000,- forint nem vagyoni kárpótlás összege eltúlzott. A megyei bíróság álláspontja szerint az alperes által korábban megfizetett 2.000.000,- forint összeg szükséges és egyben elégséges a felperest ért hátrányok ellensúlyozására.

Utalt arra a megyei bíróság, hogy az igazságügyi szakértő kirendelésére az alperes teljesítése után került sor, ezért - tekintettel arra, hogy az felesleges bizonyítási eljárásnak minősül - a bíróság a per során felmerült szakértői költségeket az alperes terhére nem számolta el.

Az ítélet elleni fellebbezésében a felperes annak megváltoztatását, eredeti kereseti kérelmének történő helyt adást kért.

Jórészt megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy a szakértői megállapításokból egyértelműen az következik, hogy tanult és választott hivatását jelentő kertész munkakört a jövőben nem folytathatja, helyette pályamódosításra kényszerül és csak olyan irodai jellegű munkát képes a jövőben elvégezni, ami érdeklődési körétől és hivatásától távol áll. Kiemelte, hogy a baleset következtében súlyos lelki sérüléseket szenvedett, amely még inkább megnehezíti a kényszerpályára állásával kapcsolatos problémái megoldását, a megváltozott körülményekhez történő igazítását.

Ismét hangsúlyozta, hogy a párkapcsolatát a baleset miatt vesztette el, erre vonatkozóan a meghallgatott tanúk nyilatkoztak volna, de a megyei bíróság e körben nem vizsgálódott.

A gépkocsival kapcsolatos igénye vonatkozásában tett ítéleti indokolást megalapozatlannak és ellentmondásosnak tartotta, álláspontja szerint a tényállásból egyértelmű, hogy a munkahelyváltásra a baleset következményeképp volt szüksége, a baleset előtt németországi munkahelyén részére gépkocsit biztosítottak, magáncélú ügyei elintézéséhez pedig volt barátja személygépkocsija rendelkezésére állt. Ha Magyarországon tartózkodott, akkor szülei gépkocsiját használhatta.

Kifogásolta, hogy annak ellenére, hogy perbeli keresetében kamatigényt is előterjesztett, ezen igényét a megyei bíróság indokolás nélkül utasította el.

Az ítélet elleni fellebbezésében az alperesi beavatkozó annak részbeni megváltoztatását, az alperesi beavatkozó perköltségre és illetékfizetésre kötelezése mellőzését kérte.

Előadta, hogy a Pp.83.§.(1) bekezdésére alapítottn az alperesi beavatkozó illeték fizetésére nem kötelezhető, mivel többletköltség a beavatkozás nyomán a felperesi oldalon nem merült fel, továbbá azért sem, mivel az alperes és a felperes közötti kártérítési jogviszonyban hozott elsőfokú ítélet az alperesi beavatkozó és a felperes közt nem hozott létre jogviszonyt, ilyen jogviszony az alperesi beavatkozó mint felelősségbiztosító és a felperes mint károsult között éppen a felelősségbiztosítás jellegéből adódóan nem is létezett.

A beavatkozó a perben nem félként, hanem mint „más perbeli személy” vett részt.

Az alperesnek a felperesi fellebbezésre tett ellenkérelme az ítélet e vonatkozásbani helybenhagyására irányult.

Hivatkozott az elsőfokú eljárásban beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményre, melyből kitűnően a felperesnek a balesettel okozati összefüggésben munkaképesség-csökkenése nem keletkezett, önálló életvitelre nem vált alkalmatlanná, családalapítási lehetőségei nem veszték el, így az alperes által az elsőfokú eljárásban már megfizetett 2.000.000,- forint a felperest ért hátrány kiegyenlítésére, kárpótlására reális és elegendő.

Helyes az az elsőbírői megállapítás is, miszerint nincs okozati összefüggés a gépkocsi vásárlása és a baleset között.

A beavatkozó fellebbezéssel érintett részben az ítélet megváltoztatását nem ellenezte.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./3/ bekezdése értelmében a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek korlátai között felülbírálv megállapította, hogy a felperesi fellebbezés nem alapos, a beavatkozó fellebbezése alapos.

Ami a felperesi fellebbezést illeti, az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges - a felajánlott - körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetéssel, érdemi döntéssel és a döntés indokolásával is az ítélet tábla teljes körűen egyetért.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a gépkocsi vételárával kapcsolatosan - figyelemmel azon a fellebbezésben is előadott körülményekre is, hogy a felperes korábban is használt gépjárműveket - az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a Pp.164.§.(1) bekezdése alapján a reá háruló bizonyítási teherre figyelemmel nem bizonyította ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan azt, hogy közvetlen ok-okozati kapcsolat állna fenn a felperes újabb munkahelyének helyszíne és a gépjárművásárlás között, ugyanis nem volt bizonyított a perben az, hogy a felperes a lakókörnyezetében, illetőleg a lakókörnyezete környékén olyan helyszínen, ami tömegközlekedéssel elérhető, ne tudott volna újabb, más munkahelyet szerezni, illetőleg hogy erre egyáltalán bármely próbálkozást meg tett volna.

Helyes az az elsőbírői megállapítás, hogy nem bizonyította a felperes az okozati összefüggést a baleset és párkapcsolata felbomlása között, a tanúvallomásokból erre alappal következtetni nem lehet, a fellebbezési érveléssel kapcsolatban pedig utal az

ítélőtábla arra, hogy sem a felperes, sem a felperesi jogi képviselő - annak ellenére, hogy ettől elzárva a tárgyalásokon nem voltak - a tanúk irányába ilyen kérdést nem tettek fel.

Ugyanakkor az ítélőtábla álláspontja szerint összesen 3 millió forint kárpótlás áll arányban a jelenlegi ár- és értékviszonyoknak megfelelően a felperest ért nem vagyoni hátránnyal, alkalmas annak pótlására. Mivel pedig a bíróság nem a kár bekövetkeztekori értékviszonyokat vette figyelembe a kárpótlás arányosságának mérlegelésekor hanem a ítélethozatalkori értékviszonyokat, így ezen összeg után kamat megfizetésére a felperes alappal igényt nem tarthat.

Alapos azonban az alperesi beavatkozó fellebbezése a perköltségeket érintően:

A felperes ugyan az alperesnek csupán a per alatt történt teljesítése nyomán ezen részben a keresetének pernyertesnek tekinthető, ugyanakkor nem igazolt és nem adott elő olyat, hogy a beavatkozással többletköltsége merült volna fel, továbbá a jelen perben hozott ítélet jogereje - közvetlen jogviszony híján - a felperesnek a beavatkozóval szembeni jogviszonyára nem terjed ki, azaz a beavatkozó nem mint ún. önálló beavatkozó szerepelt a perben (Pp.83.§.(1) bekezdés).

Alaptalan a felperesnek a kár bekövetkezte és az alperesi teljesítés időpontja közti időre vonatkozó kamatigénye is, ugyanis a perben egyértelműen megállapítható, hogy a teljesítés összegébe az alperes a fennálló kamat kötelezettségét is beleszámolta (P.20.113/2008/10.).

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(3) bekezdése értelmében részben megváltoztatta és az alperes által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét, valamint az állam javára fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét a megváltozott pervesztességi-pernyertességi arányokhoz igazította azzal, hogy a nagyobb részt eredménytelenül fellebbező felperes a másodfokú eljárásban nagyobb részt pernyertes alperes és beavatkozó ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján köteles, míg a felperes fellebbezése folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a felperes és az alperes a fellebbezési eljárásbani pervesztességük-pernyertességük arányában a Pp.81.§.(1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 13.§.(2) bekezdése alapján kötelesek.

Győr, 2010. évi április hó 29.napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

. Lezsák József sk. . Vass Mária sk.
előadó bíró

bíró